

Arrest

nr. 337 876 van 16 december 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 maart 2024 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 juni 2025.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VAN OVERBERGHE, loco advocaat B. SOENEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die de Iraakse nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Op 30 november 2016 nam het CGVS in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus. Op 17 april 2018 stelde de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken namens de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een formele vraag aan het CGVS om zijn vluchtelingenstatus in te trekken. Verzoeker werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 9 oktober 2018 om de mogelijkheid van de intrekking van zijn vluchtelingenstatus te evalueren. Op 3 januari 2019 trok het CGVS zijn vluchtelingenstatus in omdat zijn gedrag, met name zijn terugkeer naar Irak en zijn verblijf aldaar, niet te verenigen valt met de door hem aangehaalde problemen en ingeroepen vrees. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 225 974 van 10 september 2019.

In het kader van zijn huidig verzoek verwijst verzoeker naar de huidige veiligheidssituatie in Irak. Zo stelt hij dat er een schietpartij plaatsgevonden heeft bij zijn ouderlijke woonst en dat hij waarschijnlijk om het leven gekomen zou zijn indien hij zich daar op dat moment bevond. Bijkomend stelt hij dat milities personen viseren die een lange tijd buiten Irak gewoond hebben. Zo zou een familielid van hem na een lang verblijf in Turkije teruggekeerd zijn naar Irak en vervolgens gedood geweest zijn door milities. Daarnaast verklaart hij dat zijn naasten geen voorstander zijn van het idee dat hij zou terugkeren naar Irak. Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek legt hij volgende documenten neer: zijn origineel paspoort, een SD-kaart met een video waarin te zien is dat er een schietpartij plaatsvond bij hem thuis, een kopie van de verklaringen die zijn vader gaan afleggen is bij de politie aangaande deze schietpartij, een kopie van een PV opgesteld door de politie naar aanleiding van deze schietpartij en een kopie van een brief waarvan hij denkt dat die bestemd was aan de onderzoeksrechter om verder onderzoek te voeren naar de schietpartij.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) waar verzoeker wijst op de onveilige situatie in Irak en stelt dat er een schietincident plaatsgevonden heeft bij zijn ouderlijke woonst, te Bagdad, en dat hij toen waarschijnlijk om het leven gekomen zou zijn mocht hij op dat moment thuis geweest zijn, het CGVS stelt dat deze voorgaande aangehaalde vrees zeer hypothetisch is. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat de huidige situatie in Irak, en meer specifiek in Bagdad, dermate gevaarlijk is dat een terugkeer naar daar niet mogelijk zou zijn. De situatie in Bagdad is niet zodanig ernstig dat er sprake is van een gewapend conflict of dat het willekeurig geweld er dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Dat er dus in 2023 een schietincident plaatsgevonden zou hebben bij de woning van zijn ouders is onvoldoende om aan te tonen dat hij een persoonlijk risico loopt in geval van terugkeer. Temeer zijn vader zelf ook verklaarde bij de politie dat hij helemaal geen vijanden had waardoor hij geen idee heeft wie verantwoordelijk was voor de schietpartij. Bijgevolg maakt hij niet aannemelijk dat hij ten opzichte van andere burgers in Irak een hoger risico loopt om een slachtoffer te worden van het willekeurig geweld.

(ii) wat de video van het schietincident betreft, opgemerkt dient te worden dat hij op geen enkele wijze kan aantonen dat de woning die beschoten werd zijn ouders hun huis betreft. De beschoten woning kan immers aan eender wie toebehoren. Alsook dient erop gewezen te worden dat de documenten, omtrent het schietincident, die hij voorlegt geen betrekking hebben op hem persoonlijk. Deze gaan immers over zijn vader en wat hij zagezegd meegemaakt heeft.

(iii) volledigheidshalve aangestipt dient te worden dat de documenten omtrent het schietincident weinig betrouwbaar zijn. Zo blijkt immers uit informatie dat corruptie- en documentenfraude wijdverbreid is bij het verkrijgen van documenten in Irak. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke stukken gering. Het zijn dan ook zijn verklaringen die dienen te overtuigen, in casu quod non. Zo is het immers vreemd dat het huis van zijn ouders doelgericht aangevallen geweest zou zijn maar dat zijn vader vervolgens geen flauw idee heeft wie achter dergelijke aanval zat. Deze door verzoeker geschetste gang van zaken houdt weinig steek en komt bijgevolg de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vrees niet ten goede.

(iv) zijn verwijzing naar het gegeven dat personen die lang in het buitenland verbleven hebben bij terugkeer geviséerd worden door milities, opgemerkt dient te worden dat nergens uit blijkt dat dit werkelijk zo is. Indien

dit werkelijk zo is dan mag het verbazen dat hij in 2018 is teruggekeerd en daar toen een maand gewoon kon leven zonder problemen gekend te hebben. Dat een familielid van hem die een lange tijd in Turkije verbleven had alvorens terug te keren naar Irak hierom gedood werd door milities is een blote bewering van verzoeker. Er zijn immers miljoenen ontheemden in Irak en heel vaak keren personen, ook van buiten Europa, terug naar hun oorspronkelijke regio van herkomst.

(v) zijn paspoort slechts een indicatie is van zijn identiteit en herkomst, hetgeen niet betwist wordt, en niet bij machte is om de door het CGVS bekomen appreciatie om te buigen.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het kort uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Waar verzoeker het gebrek aan persoonlijk onderhoud hekelt om met name te worden gehoord omtrent zijn nieuwe elementen, blijkt echter uit de lezing van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken van verzoeker een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker in de gelegenheid gesteld werd om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat aan verzoeker tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt tot slot vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen omtrent voorgaande elementen hij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

8. De Raad sluit zich aan bij de vaststellingen gedaan door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing omtrent zijn voorgelegde stukken:

“Zo verwijst u naar de algemene veiligheidssituatie in Irak. Om een voorbeeld te geven van de onveilige situatie stelt u dat er een schietincident plaatsgevonden heeft bij uw ouderlijke woonst, te Bagdad, en dat u toen waarschijnlijk om het leven gekomen zou zijn mocht u op dat moment thuis geweest zijn (Administratief dossier – Verklaring volgend verzoek, 17). Het CGVS dient u er echter op te wijzen dat deze door u aangehaalde vrees zeer hypothetisch is. Uit beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt blijkt niet dat de huidige situatie in Irak, en meer specifiek in Bagdad, dermate gevaarlijk is dat een terugkeer naar daar niet mogelijk zou zijn voor. Zoals onderaan deze beslissing uitvoerig wordt aangestipt dat de situatie in Bagdad niet zodanig ernstig is dat er sprake is van een gewapend conflict of dat het willekeurig geweld er dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn (Zie infra). Dat er dus in 2023 een schietincident plaatsgevonden zou hebben bij de woning van uw ouders is onvoldoende om aan te tonen dat u een

persoonlijk risico loopt in geval van terugkeer. Temeer uw vader zelf ook verklaarde bij de politie dat hij helemaal geen vijanden had waardoor hij geen idee heeft wie verantwoordelijk was voor de schietpartij (Administratief dossier – Verklaring volgend verzoek, 19; Groene map, stuk 3). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u ten opzichte van andere burgers in Irak een hoger risico loopt om een slachtoffer te worden van het willekeurig geweld.

Wat het schietincident betreft dient trouwens opgemerkt te worden dat u op geen enkele wijze kan aantonen dat de woning die beschoten werd uw ouders hun huis betreft (Administratief dossier – Verklaring volgend verzoek, 19; Groene map, stuk 2). De beschoten woning kan immers aan eender wie toebehoren. Alsook dient u erop gewezen te worden dat de documenten die u voorlegt geen betrekking hebben op u persoonlijk. Deze gaan immers over uw vader en wat hij zagezegd meegemaakt heeft (Administratief dossier – Verklaring volgend verzoek, 19).

Volledigheidshalve dient aangestipt te worden dat dergelijke documenten weinig betrouwbaar zijn (Administratief dossier – Groene map, stuk 3). Zo blijkt immers uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat corruptie- en documentenfraude wijdverbreid is bij het verkrijgen van documenten in Irak (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1). Bijgevolg is de bewijswaarde dergelijke stukken gering. Het zijn dan ook uw verklaringen die dienen te overtuigen, in casu quod non. Zo is het immers vreemd dat het huis van uw ouders doelgericht aangevallen geweest zou zijn maar dat uw vader vervolgens geen flauw idee heeft wie achter dergelijke aanval zat (Administratief dossier – Groene map, stuk 19). Deze door u geschetste gang van zaken houdt weinig steek en komt bijgevolg de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees niet ten goede.

(...)

Het overige document die u voorlegt, zijnde uw paspoort, is niet bij machte om de door het CGVS bekomen appreciatie om te buigen. Uw paspoort is slechts een indicatie van uw identiteit en herkomst, hetgeen niet betwist wordt.”

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij, door te verwijzen naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en deze Raad, die een ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen en slaagt er niet in om deze pertinente motieven te ontkrachten waaruit blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk en ook afdoende rekening heeft gehouden met en onderzoek verricht heeft naar zijn voorgelegde stukken.

Uit het voorgaande blijkt dat de verwerende partij de voorgelegde stukken wel degelijk zorgvuldig heeft onderzocht en op hun inhoud heeft beoordeeld alsook op hun bewijswaarde. Verzoeker betwist vooreerst niet dat hij op geen enkele wijze kan aantonen dat de woning die beschoten werd, het huis van zijn ouders betreft. Verder volgt uit de stukken dat deze geen betrekking op hem persoonlijk maar enkel betrekking hebben op zijn vader en op wat hij zagezegd heeft meegemaakt waarbij zijn vader verklaarde dat hij helemaal geen vijanden heeft waardoor hij geen idee heeft wie verantwoordelijk is voor de schietpartij. Gelet op het voorgaande alsook de landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Bagdad, kan de verwerende partij dan ook terecht besluiten dat het enkele gegeven dat in 2023 een schietincident zou hebben plaatsgevonden bij de woning van zijn ouders, onvoldoende is om aan te tonen dat verzoeker een persoonlijk risico loopt in geval van terugkeer en dat hij hiermee evenmin aannemelijk maakt dat hij ten opzichte van andere burgers in Irak een hoger risico loopt om een slachtoffer te worden van het willekeurig geweld.

Daarenboven stelt de verwerende partij terecht vast dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten gering is gelet op de wijdverspreide corruptie en documentenfraude in Irak. De Raad wijst er hierbij nog op dat de documenten omtrent de schietpartij (de verklaring van zijn vader, het PV en de brief aan de onderzoeksrechter) gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren kopieën betreffen, waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan.

Deze documenten moeten ook verder worden beoordeeld in samenhang met verzoekers verklaringen die in casu weinig geloofwaardig zijn. Het is immers vreemd dat het huis van zijn ouders doelgericht aangevallen geweest zou zijn maar dat zijn vader vervolgens geen flauw idee heeft wie achter dergelijke aanval zat. Verzoeker uit kritiek maar legt geen concrete elementen voor die hierop een ander licht kunnen werpen.

Voorgaande bevindingen inzake verzoekers weinig geloofwaardige verklaringen in samenhang met de geringe bewijswaarden van de documenten en de beschikbare landeninformatie, zijn voldoende om te besluiten dat verzoeker geen nieuwe elementen voorlegt die de kans dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

9. Verzoeker haalt nog een vrees aan als terugkeerder. Hij citeert hierbij een aantal passages uit de “COI Focus Irak – veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)” en stelt dat terugkeerders problemen ondervinden in Irak. Verder betoogt hij dat: “het thans voor verzoeker nog steeds onveilig is om als terugkeerder naar Irak te gaan, daar hij moeilijkheden kan ondervinden van de milities en op een zwarte lijst terecht zal komen.”,

De Raad wijst dienaangaande op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: “Waar u verwijst naar het gegeven dat personen die lang in het buitenland verbleven hebben bij terugkeer geveiseerd worden door milities dient opgemerkt te worden dat nergens uit blijkt dat dit werkelijk zo is (Administratief dossier – Verklaring volgend verzoek, 17). Indien dit werkelijk zo is dan mag het verbazen dat u in 2018 bent teruggekeerd en daar toen een maand gewoon kon leven zonder problemen gekend te hebben (Administratief dossier – Verklaring volgend verzoek, 16). Dat een familielid van u die een lange tijd in Turkije verbleven had alvorens terug te keren naar Irak hierom gedood werd door milities is een blote bewering van uwentwege (Administratief dossier – Verklaring volgend verzoek, 17). Er zijn immers miljoenen ontheemden in Irak en heel vaak keren personen, ook van buiten Europa, terug naar hun oorspronkelijke regio van herkomst. Evenmin blijkt, uit de motivering die u onderaan deze beslissing kan lezen, dat u als terugkeerder een extra risico loopt om het slachtoffer te worden vanwege de algemene veiligheidssituatie (zie *infra*).”.

Door een aantal passages te citeren uit de “COI Focus Irak – veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)” en te herhalen dat hij problemen zal hebben met milities, weerlegt noch ontkracht verzoeker deze voorgaande vaststellingen. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat hij op een zwarte lijst zou terechtkomen.

Het verwijzen naar algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn/haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. Uit een algemene situatie kan niet worden afgeleid dat hij een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of persoonlijk een risico op ernstige schade loopt door het bendegeweld in zijn wijk (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Bovendien merkt de Raad nog op dat verzoeker oorspronkelijk afkomstig is van Bagdad, hetgeen ook zijn daadwerkelijke bestemming bij terugkeer uitmaakt en dat hij dus niet als een IDP (internal displaced person) beschouwd kan worden. De aangehaalde landeninformatie heeft dan ook geen betrekking op zijn persoonlijke situatie en is dus niet dienstig.

10. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wordt de analyse van de commissaris-generaal in het licht van de actuele objectieve landeninformatie die in de bestreden beslissing en de aanvullende nota van 30 april 2025 aangereikt wordt, door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

De Raad verwijst integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de geactualiseerde landeninformatie bijgebracht door het CGVS, waaronder de EUAA Country Guidance over Irak van november 2024, de COI Focus “Irak – Veiligheidssituatie” van 26 april 2023, het rapport UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024. Na zorgvuldige lezing hiervan concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarnaar verzoeker in zijn aanvullende nota van 8 mei 2025 verwijst, loopt verder gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de voormelde informatie. Noch het betoog van verzoeker, noch de informatie waarnaar hij verwijst is van die aard om te doen besluiten dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stelt.

Het reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker toont evenmin persoonlijke omstandigheden aan die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. In de bestreden beslissing wordt terdege gesteld dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Bagdad. Deze bevindingen vinden steun in het administratief dossier en worden door verzoeker niet betwist.

11. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 19 september 2025 om 9 uur 30 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1406 staat onder eed en tolkt Arabisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker verwijst naar een aanvullende nota. Hij wijst erop dat hij een soennitische Arabier is, afkomstig uit Bagdad en stelt dat uit de rapportering van EUAA blijkt dat hij in die hoedanigheid minstens aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Soennieten lopen immers een verhoogd risico om het slachtoffer te worden van gedwongen verdwijning, moord, of arbitraire arrestatie door sjjiitische milities en verzoekers regio van herkomst Bagdad staat alom bekend als uiterst gewelddadig. In het verleden werd verzoeker al vervolgd door de sjjiitische militie Asaib Ahl al-Haqq en artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat het gegeven dat hij in het verleden werd vervolgd een aanwijzing vormt dat zijn toekomstige vrees en het toekomstige risico in geval van terugkeer reëel zijn. Verzoeker erkent dat hij een risico heeft genomen door terug te keren naar Irak, maar stelt dat hem deze terugkeer niet kan worden verweten aangezien hij hiermee steun wilde verlenen aan zijn moeder, die in een erg kritieke toestand verkeerde. Nabij zijn ouderlijk huis heeft een schietpartij plaatsgevonden, wat wordt bevestigd in het neergelegde proces-verbaal van aangifte hiervan. In geval van terugkeer vreest verzoeker de behandeling door de sjjiitische milities. Hij verwijst hiervoor naar de stukken en beelden die hij middels een SD-geheugenkaart heeft overgemaakt. Blijkens het arrest M.D. en M.A. / België van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens zou verweerder artikel 3 van het EVRM schenden indien hij deze bijkomende elementen, neergelegd in het kader van een navolgend verzoek om internationale bescherming, niet ten gronde zou onderzoeken. Verzoeker licht ook toe dat hij zijn verblijfssituatie in België tracht te regulariseren,

aangezien hij hier al zeven jaar verblijft, geïntegreerd is en hier werk heeft en een netwerk heeft opgebouwd. Irak is volgens verzoeker “een jungle”; hij heeft er weliswaar klacht neergelegd bij de politie, maar deze is zelf bang voor de sjiitische milities.”

5. Met voormeld betoog brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 3 juni 2025.

5.1. Verzoeker herhaalt vooreerst eerder afgelegde verklaringen waar hij ter zitting stelt dat zijn terugkeer naar Irak hem niet kan worden verweten aangezien hij hiermee steun wilde verlenen aan zijn moeder, die in een erg kritieke toestand verkeerde. Het is echter op basis van deze terugkeer en deze verklaringen dat verzoekers vluchtelingenstatus op 3 januari 2019 door het CGVS werd ingetrokken, hetgeen op 10 september 2019 door de Raad in zijn arrest nr. 225 974 werd bevestigd. Deze verklaringen werden aldus reeds beoordeeld in het kader van een onderzoek naar de intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze herhaalde verklaringen van verzoeker zijn bijgevolg niet dienstig ter weerlegging van de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de in het huidig verzoek aangehaalde nieuwe elementen en waarover wordt besloten dat deze de kans op internationale bescherming niet aanzienlijk groter maken. In zoverre het betoog van verzoeker in wezen is gericht tegen de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus, benadrukt de Raad dat deze beslissing inmiddels kracht van gewijsde heeft en niet het voorwerp vormt van het verzoekschrift. De bevoegdheid van de Raad is in casu beperkt tot beoordeling van nieuwe aangehaalde feiten en elementen die werden aangehaald in het kader van het huidige tweede beschermingsverzoek. De Raad herinnert eraan dat het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, beperkt moet blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). De Raad mag aldus niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, aangezien de betreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval dus beperkt tot de beoordeling van de in het huidig verzoek aangehaalde nieuwe elementen.

5.2. Verder verwijst verzoeker naar de in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek aangehaalde schietpartij nabij zijn ouderlijk huis en de stukken die hij ter staving hiervan heeft bijgebracht. Hij herhaalt hierbij de argumentatie in zijn verzoekschrift waarbij hij onder verwijzing naar rechtspraak van het EHRM stelt dat de verwerende partij artikel 3 van het EVRM zou schenden indien zij deze elementen niet ten gronde zou onderzoeken. In punt 8 van de voormelde beschikking werd hierop reeds concreet geantwoord. Zo wordt, met een verwijzing naar de motieven in de bestreden beslissing, geoordeeld dat *“de verwerende partij de voorgelegde stukken wel degelijk zorgvuldig heeft onderzocht en op hun inhoud heeft beoordeeld alsook op hun bewijswaarde.”* Zoals reeds gesteld, kon de verwerende partij bijgevolg terecht besluiten dat *“het enkele gegeven dat in 2023 een schietincident zou hebben plaatsgevonden bij de woning van zijn ouders, onvoldoende is om aan te tonen dat verzoeker een persoonlijk risico loopt in geval van terugkeer en dat hij hiermee evenmin aannemelijk maakt dat hij ten opzichte van andere burgers in Irak een hoger risico loopt om een slachtoffer te worden van het willekeurig geweld.”* Door louter eerder aangehaalde verklaringen en aangevoerde argumenten te herhalen, zonder echter concreet in te gaan op de inhoud van de beschikking en hiertegen daadwerkelijk enige concrete repliek te formuleren, doet verzoeker thans niet anders oordelen dan wat werd uiteengezet in de beschikking en slaagt hij er niet in de concrete vaststellingen in de beschikking in een ander daglicht te plaatsen.

5.3. Waar verzoeker nog benadrukt dat hij soenniet is, leest de Raad in de beschikbare landeninformatie dat soennieten in Bagdad weliswaar grotere risico's lopen om slachtoffer te worden van meer individuele vormen van geweld begaan door sjiitische milities, maar niet dat soennieten actueel in Bagdad het voorwerp zijn van groepsvervolging. Het loutere gegeven een soenniet in Bagdad te zijn, volstaat aldus op zich niet om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Er kan uit de voorgelegde landeninformatie niet worden afgeleid dat de situatie in Bagdad dermate ernstig is voor soennieten dat verzoeker louter door zijn geloofsstrekking dreigt te worden geviséerd of vervolgd.

Uit de beschikbare landeninformatie volgt verder dat het loutere feit dat iemand een soennitische Arabier is, normaliter niet leidt tot een gegronde vrees voor vervolging. Dit wordt ook zo bevestigd in de EUAA-richtsnoeren (EUAA *“Country Guidance Note: Iraq”*, juni 2022; p. 89-91; EUAA *“Country Guidance Note: Iraq”*, november 2024, 25-26).

Verzoeker maakt bovendien een selectieve lezing van de *“rapportering door EUAA”*. EUAA concludeert op basis van de voorliggende landeninformatie dat het enkele feit dat iemand een soennitische Arabier is, in beginsel geen aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging. Wel kunnen soennitische Arabieren

een risico lopen op vervolging als zij worden gezien of beschouwd als aanhangers van ISIL. Of zij worden gezien of beschouwd als aanhangers van ISIL hangt af van individuele omstandigheden, zoals regio van herkomst, leeftijd en geslacht en politieke achtergrond. Bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker zal worden blootgesteld aan vervolging, moet aldus rekening worden gehouden met voormelde risicobepalende omstandigheden. De beoordeling van het risico op vervolging is dus afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden (EUAA *“Country Guidance note: Iraq”* van november 2024, p. 25-26). Verzoeker moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat er in zijn hoofdte, omwille van zijn soennitische geloofsovertuiging, een gegronde vrees voor vervolging bestaat bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst. Verzoeker blijft hiertoe echter in gebreke. Hij stelt dat hij in het verleden al werd vervolgd door de sjiiitische militie Asaib Ahl al-Haqq, maar gaat eraan voorbij dat deze problemen door zowel de commissaris-generaal als de Raad ongeloofwaardig werden bevonden, gelet op zijn terugkeer in 2018 naar dezelfde wijk in Bagdad waar hij eerder zijn problemen situeerde en hierbij op geen enkel moment problemen heeft ondervonden; alsook dat zijn terugkeer blijkt geeft van een persoonlijk gedrag dat erop wijst dat hij geen vervolging vreest in zijn land van herkomst om welke reden dan ook. Verzoeker kan dan ook niet dienstig verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij afkomstig is van één van de gebieden die onder het bestuur stonden van ISIL, is verzoeker geen jongeman meer en maakt hij niet aannemelijk dat hij een politieke achtergrond of stamachtergrond heeft waarmee hij in de negatieve aandacht zou kunnen komen.

5.4. Wat betreft verzoekers integratie in België, benadrukt de Raad dat dit element op zich niet relevant is bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

Verzoeker weet verder de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad, zoals uiteengezet in punt 10 van de beschikking, niet onderuit te halen.

5.5. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan, noch zijn er nieuwe feiten aan de orde, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

7. Het door verzoeker onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO

